

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਲਕਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?
- ਉਤਰ:- ਹੇ ਆਤਮਾਓਂ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣੋ, ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਵਾਪਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਜਹਿੜਾ ਰੋਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪਤੀਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ, ਕਸਿ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਨੇ ਰਾਤ ਗਵਾਈ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਸਿਨੇ ਕਹਿ? ਕਉਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਟੀਚਰ ਨੇ ਕਹਿ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਇਹ ਟੀਚਰ ਨੇ ਕਹਿ, ਬਾਪ ਨੇ ਕਹਿ ਜਾਂ ਸਤਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿ? ਇਹ ਵਰਸ਼ਨਜ ਕਸਿ ਨੇ ਕਹੇ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿ, ਸੱਖਿਮਿਕ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿ ਤੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਸਤਗੁਰੂ ਨੇ ਵੀ ਕਹਿ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਵਿੱਚ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਦਰ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਵੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਫਰਿ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਕਹੋ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਕਹੋ। ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਨਰਿਕਾਰ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਉਸ ਰਚਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਬੈਠ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ - ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕਸਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਸਿ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖ.ਸ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਆਮ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਟੀਚਰ। ਹੋਰ ਫਰਿ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਣ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਲਾਣੀ ਨੌਕਰੀ ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਦਵਾਰਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੇ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਝੱਟ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਨਾ। ਪੱਛਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਹਿ ਹੈ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ ਸ.ਵਿ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਤਨੇ ਸਭ ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੇ ਸ.ਵਿ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਸ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਵਖਾਈ ਪੈਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉਪਰ ਨਾਮ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣਾ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਲੈਣਗੇ ਨਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਟੀਚਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਰਗਨਜ਼ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਸਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਦੇਹ ਤੇ ਨਾਮ ਜੋ ਪਏ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਕੱਢੀ ਚਲੀ ਗਈ! ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਨਰਿਕਾਰ ਫਾਦਰ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ.ਵਿ। ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿ ਤੇ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਵਿ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਰਿ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਜੋ ਆਵੇਗੀ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗ ਸਕਦੀ। ਅੱਧਾ ਟਾਈਮ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰੋਬਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸੀ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅਵਨਿਸ਼ੀ ਖੰਡ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਹੈ ਬਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਭੋਲਾਨਾਥ ਸ.ਵਿ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰ.ਕਰ ਨੂੰ। ਭੋਲਾਨਾਥ ਸ.ਵਿ ਬਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਅਤੇ ਸੰ.ਕਰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸੰ.ਕਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸਰ੍ਵਿ ਇੱਕ ਸ.ਵਿ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਗਿਡੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ, ਹੁਣ ਖੇਲ੍ਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਸਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਦਲਿ ਹੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਿ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਸ੍ਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ

ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵੀਗਾੜ ਦੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਕੰਗਾਲ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹੈ। ਲੋਕੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਰਪਸ਼ਨ, ਅਡਲਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਠੱਗੀ ਨੂੰ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੈ ਮੂੜ ਪਲੀਤੀ ਬਣਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵੀਸ਼ਣ ਵਰਲਡ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਵਾਈਸਲੇਸ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰ ਬਣਿੰ ਬੱਚੇ ਕਵਿੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ! ਜਦੋਂਕਿ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੇਸ ਵਰਲਡ, ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਸਿਤ ਆਸ਼੍ਰਮ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਰਿਵਿਕਾਰੀ ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਸਿਨੇ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਰਾਵਣ ਜਸਿ ਨੇ ਨਰਕ ਬਣਾਇਆ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜਹਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਕਦੇ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਥਾਨ ਆਸ਼੍ਰਮ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇਵੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ, ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਉਹੀ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਅਰੇ ਹੈਡ ਆਫੀਸ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਫਰਿ ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਇੱਕ ਹਫਤਾ ਗਿਆਨ ਲੈਕੋ ਫਰਿ ਚਲੇ ਜਾਣਾ, ਮੁਰਲੀ ਮਲਿਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 7 ਰੋਜ਼ ਆਉਣਗੇ ਪਰੰਤੂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। 7 ਰੋਜ਼ ਭੱਠੀ ਮਾਨਾ ਕਸਿ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਕਸਿ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਵਿਹਾਰ ਆਦਿ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਪਤਤਿ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਤਿਪੁਣਾ ਵੀ ਰੋਗ ਹੈ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਮਹਾਰੋਗੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਬਠਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਕਸਿ ਦਾ ਵੀ ਸੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਹਰ ਜਾਣਗੇ, ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਖਾਣਗੇ, ਪਤਤਿ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਾਣਗੇ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਪਾਵਨ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੇਖੋ ਖਾਸ ਮੰਦਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਪਤਤਿ ਛੂ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਲਿਕੁਲ ਪਤਤਿ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਸ਼ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਫਰਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਇਮਪਓਰਿ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਲਕਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ 5 ਤੱਤਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਮੋਪ੍ਰਥਾਨ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦਾ ਚੱਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਉਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸਮਸ਼.ਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂੰਹ ਸ਼ਹਿਰਿ ਵੱਲ, ਪੈਰ ਸਮਸ਼.ਨ ਵੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਸਮਸ਼.ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਸਮਸ਼.ਨ ਵੱਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮੂੰਹ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਸ.ਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ, ਪੈਰ ਦੁਖਧਾਮ ਵੱਲ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼.ਰਾਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਵੇਗੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਭ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਮਾਨਾ 84 ਜਨਮ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਸਭ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬੋਧੀਆਂ ਦੇ ਘੱਟ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਸੱਖਿ ਲੋਕ ਆਏ ਹੀ ਹੁਣੇ ਹਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਨੂੰ 500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਹਸਿਬ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼.ਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਜਨਮ, ਤਾਂ 500 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ? 12 -13 ਜਨਮ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ 2 ਹਜ਼.ਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਨੇ ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹਸਿਬ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੀਨੇ ਕੋਈ ਕੀਨੇ ਐਕੁਰੇਟ ਨਹੀਂ ਕਹਾ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਡਬਿਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ.ਆਦਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ, ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣਗੇ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪੁਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਸਖਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿਚ ਤਾਂ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਫਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨਯੋਗ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਹਜਿ ਰਾਜਯੋਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਯਾਦ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਹਨ ਕਉਕਿ ਪਾਵਨ ਹਨ। ਪੁਜਾਰੀ ਲੋਕ ਤਾਂ ਪਤਤਿ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਤਤਿ ਦਾ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ ਰਸਮਰਵਿਜ਼। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੋਲੇਨਾਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਤਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿਚ। ਹਾਂ ਕੋਈ ਦੇ ਵੀ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀ ਸਰਵਵੀਆਪੀ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਖਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਹਾਂ। ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ। ਉਹ ਹੀ ਲਬਿਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਇਸਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਰਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੌਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਕੌਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਸੋ ਤਾਂ ਕਲੀਯੁਗ ਲਖਿਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੰਠੜਾ ਘੁਰ ਤ ਘੁਰਾਯ (ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਮਲਿਗਾ) ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਹ ਜਾਸਤੀ

ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ।

ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉਚ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਗੇ । ਵਰਸਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਤੋਂ । ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ । ਕਈ ਬਹੁਤ ਭੁੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ । ਤਾਂ ਕੰਨਾਂ ਵੀ ਸਮਝਾਵੇ ਉਹ ਛੁੱਟਦਾ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪਦਵੀ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਅੱਛਾ ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਸਿ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਡਬਿਟ ਵੱਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਵੀਅਰਥ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚ ਬੁੱਧੀ ਜਾਸਤੀ ਨਾ ਜਾਵੇ । ਜੀਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਵੀਕਰਮ ਵੀਨਾਸ ਕਰਨੇ ਹਨ । ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ।

2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਣਾ ਹੈ । ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਬਣ ਰਹਿਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਚਲਿ ਹਟਾ ਲੈਣੀ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੀਘਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਵੀਸ਼ਵ - ਨਰਿਮਾਤਾ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਬੁਜੁਰਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਵੀ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਬੁਜੁਰਗ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਨਰਿਦੋਸ਼, ਅਣਜਾਣ, ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹਨ । ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਵੀਸ਼ਵ - ਨਰਿਮਾਤਾ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵੀਘਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖੇਡ ਸਮਾਨ ਲੱਗਣਗੇ । ਮਾਇਆ ਕਸਿ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਮੱਸਿਆ, ਵੀਘਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪੇਪਰ ਬਣ ਕੇ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵੱਚ ਘਬਰਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਿਦੋਸ਼ ਸਮਝਣਗੇ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਪਿਆਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਆਪਣੇ ਵੱਚ ਭਰੋ ਤਾਂ ਸਭ ਸਹਜਿਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ।
